

„Isus Hristos juče je i danas onaj isti i va Vijek.“

(Jev 13:8)

KRUŽNO PISMO

Avgust 2016

Stari i Novi Zavjet i Našljednici Božiji

Ja vas sve sasvim srdačno pozdravljam u Riječi iz Jev 1:1-2:

„*Bog koji je negda mnogo puta i različnijem načinom govorio Ocevima preko Proroka, govori i nama u posljedak dana ovijeh preko Sina, kojega postavi Našljednika svemu, kroz kojega i Svijet stvori*“ (Jev 1:1-2).

Biblija se sastoji iz Staroga i Novoga Zavjeta. Bog je u Starom Zavjetu preko Njegovih Proroka utvrdio, šta On u Njegovom Spasilačkom planu namjerava. I Novi Zavjet započinje s prvom glavom na temelju Dokaza, da se sve navršava, šta je Bog u Starom Zavjetu obećao. Kao što je u jednome Testamentu tačno postavljeno, koji su Našljednici i kome šta pripada, tako je On u Njegovoj Riječi tačno bio podao da se napiše, šta Izraelu a šta Saboru iz svih Nacija pripada

U 1Moj 15:4 Bog Gospod dao je Avraahamu, ocu Vjere, obećanje, da će mu pokloni jednoga telesnoga nasljednika. „*I poujerala Avram Bogu, a on mu primi to u pravdu*“ (st. 6). U 1 Moj 18:10 čitamo da: „*Do godine u ovo doba opet ću doći k tebi, a Sara će žena tvoja imati Sina.*“ Kod Avraama su djelovali vjernost i poslušnost zajedno; zato je bio spreman Isaka, njegovoga Našljednika, da žrtvuje: „*...Pomislivši, da je Bog kadar i iz Mrtvijeh vaskrsnuti; zato ga i uze za priliku*“ (Jev 11:19). Zahvaljujući njegovoj vjeri Poslušnosti zakleo se Gospod Sobom, da Blagoslovi sve narode na zemlji: „*»Sobom se zakleh« - »veli Gospod -»kad si tako učinio, i nijesi požalio Sina svojega, jedinca svojega, Zaista ću te Blagosloviti i sjeme tvoje umnožiti, da ga bude kao zvijezda na nebu i kao pijeska na brijegu Morskom; i naslijediće Sjeme tvoje vrata neprijatelja svojih, I blagosloviće se u sjemenu tvojem svi Narodi na Zemlji, kad si poslušao glas Moj!*“ (1Moj 22:15-19).

Apostol Pavle odnosi se na vjernost i pravednosti Boga i piše: „*Za to i Bog kad šćaše, Našljednicima obećanja obilnije da pokaže tvrđu Savjeta svojega, učini posrednika kletvu*“ (Jev 6:13-17).

U Gal 3:7 označava Vjernike kao sinove Avraama i potvrđuje u 29 stihu: „*A kad ste vi Hristovi, onda ste sjeme Avraamovo, i po obećanju našljednici.*“ On takođe piše o Tajni Hrista i Sabora: „...*da Neznabošci kroz Jevanđelje postanu sunašljednici i sutjelesnici i zajedničari u obećanju njegovom u Hristu Isusu*“ (Efe 3:4-6). Božija obećanja pripadaju nasljednicima kroz Isusa Hrista.

Prava Vjera je samo usidrena u Božija obećanja. Prava djeca Božija, pravi našljednici Isusa Hrista, vjeruju svaku Riječ, vjeruju svako obećanje. U Rim 9:8 piše apostol: „*To jest: nijesu ono djeca Božija što su po tijelu djeca, nego djeca obećanja primaju se za Sjeme.*“ i izlaže u Rim 8:17: „*A kad smo djeca i našljednici smo, našljednici dakle Božiji, a sunašljednici Hristovi, jer Snjim stradamo da se s Njim i proslavimo.*“

Takođe je i ova misao veoma dragocjena: „*Tako već nijesi rob, nego Sin; a ako si Sin i našljednik si Božij*“ (Gal 4:1-7). **Prvo Obećanje, zatim Ispunjenje; prvo za Iskupitelja, zatim za Iskupljene.** Tako je bio početak Novoga Zavjeta: Marija je našla Milost u Boga (Luc 1:30). Ona je povjerovala Riječ obećanja (Isa 7:14), koju je Anđeo Gavrilo njoj javio. Smjesta je sišao Duh Sveti na nju, i ispunio se stih 31: „*I evo zatrudnjećeš, i rodićeš sina, i nadjeni mu ime Isus*“ (Jevr. Jašua). Stime ispunio se Ps 22:10: „*Ta, ti si me izvadio iz utrobe...*“ Sa rođenjem Hrista počeo je dan Spasenja i Milosti (Isa 49:8, 2Kor 6:2). I Riječ postade Tijelo i useli se u nas (Jov 1:14). „*Jer se zakon dade preko Mojsija, a Blagodat i Istina postade od Isusa Hrista*“ (st. 17). Apostol Pavle izlaže, da Obećanje koje je Bog ocevima dao, „*ispunio nama djeci njihovoj, podignuvši Isusa*“ (Apd 13:32). Naš Gospod i Iskupitelj prolio Njegovu dragocjenu Krv, umro za nas i tako je nama Spasenje poklonio. On je sve sinove i kćeri Božije sa imenima u svome Testamentu uveo.

Tako vjeruju kroz krvlju Sina Božjega otkupljeni narod. Oni prihvaćuju Riječ kao Sjeme (Luc 8:11), Duh Sveti stvara novi Život u nama i mi ćemo kao Sinovi i Kćeri Božiji za živu Nadu biti prerodeni, kao što napisano stoji: „*Kao prerodeni ne od sjemena koje truhne, nego od onog koje ne truhne, Riječju živoga Boga, koja ostaje do vijeka*“ (1 Pet 1:23). Jakov ga opisuje na sljedeći način: „*Jer nas dragovoljno porodi Riječju istine, da budemo novina od Njegova stvorenja*“ (1:18). Tako se Riječ ispunjava iz Is. 53:10 nad iskupljenima: „...*Sjeme će njihovo služiti Njemu*“ (Ps 22:31).

Duhovna Orijentacija prema Božjemu planu Otkupljenja

Kod zadnjeg proroka Staroga Zavjeta Bog je dao Obećanje o tom, šta će se dogoditi na početku Novoga Zavjeta (Mal 3:1). To je bilo prvo obećanje Staroga Zavjeta, koji je našao svoje Ispunjenje kod Našljednika Novoga Zavjeta. Ono je u tome Ispunjeno, od strane Gospoda koji je poslao pred Sobom glasnika Svojega, da pripravi put pred Njim. U odnošenju na Jovana Krstitelja je naš Gospod Sam rekao: „**Jer je ovo onaj za koga je pisano: »eto ja šaljem Anđela svojega pred licem Tvojijem, koji će pripravititi put Tvoj pred tobom«**“ (Mat 11:10).

Luka nama opisuje, o čemu se u službi Jovana Krstitelja radilo: „**I mnoge će sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu, njihovome ... i nevjernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov«**“ (Luc 1:16-17; Mat 17:12-13).

Svi, koji su pronašli milost u Boga pri prvom dolasku Hrista, pošli su na Jordan, povjerovali Poruku božju i krstili se. Svi, koji su vjerovali, šta je Jovan Krstitelj rekao: „**Ja dakle kršćavam vas vodom za pokajanje; a Onaj šta ide za mnom, jači je od mene, ja nijesam dostojan Njemu obuće ponijeti; On će vas krstiti Duhom svetijem i Ognjem«**“ (Mat 3:11), sakupili se sigurno u Jerusalem zato što se tamo obećanje, ispunilo da budu kršćeni s Duhom Svetijem.

Prvo su ispunjenje doživljeli 120 u gornjoj sobi, kao što je naš vaskrsnuti Gospod u Apd 1:4-5 pred Njegovim uznesenjem k Nebu još jednom objavio: „**I sabravši ih zapovjedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da čekaju Obećanje Očino, »koje čujete«** Reče »od mene; Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetijem ne dugo poslije ovijeh dana“. Petar je izneo sakupljenome narodu, šta se bilo dogodilo, i objasnio sa pogledom na Iskupitelja: „**Desnicom dakle Božijom podiže se i Obećanje svetoga Duha primiviši od Oca, izli ovo što vi sada vidite i čujete«**“ (Apd 2:33). U tom istom danu pristalo je oko tri hiljade u Pracrkvi (Apd 2:37-41).

Petar, u danu Osnivanja Novozavjetne Crkve, takođe ukazao na obećanje Staroga Zavjeta iz Joila 3 Glave: „**... nego je ovo ono što kaza Prorok Joilo: »I biće u posljedne dane, govori Gospod, izliću od Duha Svojega na svako tijelo...«**“ (Apd 2:16-17a). Mi živimo još uvijek u „posljedne Dane“ i zatim možemo ukazivati na to isto obećanje s krštenjem Duha. Svima, koji vjeruju u ovo vreme Poruku punog

Jevanđelja, pokaju se i pokrste se u ime Gospoda Isusa Hrista, važi još uvijek: „...i **primićete Dar svetoga Duha**“ (Apd 2:38).

Kao na početku, doživljavaju pravi Vjernici danas, i to šta je Bog obećo: obraćenje ka Hristu, oprostjenje svojih grijehova, obnovljenje, novorođenje, duhovno krštenje, pa sve do zapečaćenja Svetoga Duha. Naša braća i sestre u Prahrišćanstvu doživljavali celokupno Spasenje po Božijoj blagodati. Apostol piše, da ono šta je dano onima, koji su tada prihvatili Riječ: „**Kroz kojega i vi, čuvši riječ istine, jevanđelje spasenija svojega, u kojemu i vjerovavši, zapečatiste se Svetijem Duhom obećanja, koji je zalog Našljedtstva našega, za Izbaavljenje tečevine, na hvalu Slave njegove**“ (Efe 1:13-14). Onda sledi Upozorenje: „**I ne ožalošćavajte svetoga Duha Božijega, kojim ste zapečaćeni za Dan Izbaavljenja**“ (Efe 4:30).

Koji Me vjeruje, kao što Pismo reče ...“ (Jov 7:38)

Mi moramo uzeti k znanju, da svaki Put, kada mi više od 150-puta Riječi u Starom Testamentu čitamo „**kao što je pisano...**“, „**...kao što Pismo reče...**“, „**...da bi se Pismo ispunilo...**“, da se na Stari Zavjet misli. Mi imamo u Novome Zavjetu 845 zitata iz Staroga Zavjeta, iz njih 185 Psalama. Iz toga možemo prepoznati, važnost potpune saglasnosti iz Staroga i Novoga Testamenta. Brat Branham je 22 Avgusta 1965 rekao: „**Stari i Novi Zavjet su dvije Polovine.**“

Posle Njegovog Vakrsenja javio se Gospod dvojici učenika na putu prema Emausu i kazivaše im sve u svemu Pismu, koji se odnose na Njega u Starom Zavjetu. „**I oni govoraahu jedan drugome: »ne goraše li naše srce u nama, kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše Pismo?**«“ (Luc 24:32).

Isto i ostale učenike, je On o tome napominjao, šta im je On kazao pred Njegovim stradanjem i smrti: „**»... da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u Prorocima i u Psalmima.**“ **Tada im otvori Um da razumiju Pismo**“ (Luk 24:44b-45).

Apostol Pavle je njegovu prvu Poslanicu ka Crkvi u Rom započeo ovako: „**Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga Apostola izabranoga za Jevanđelje Božije, koje Bog naprijed obeća preko Proroka svojijeh u Svetijem Pismima**“ (Rim 1:1-2). Kao što je Pavle u svom prvom Pismu svjedočio, tako mogu i ja kroz Božije Milosti sve do mog posljedneg Pisma da svjedočim.

Jevandjelje Božije mora upravo tako na dalje da se poda, kao što je ono bilo predskazano unapred preko Njegovijeh svetih proroka u svetijem Pismima i kao što je Crkvi u Novom Testamentu i Apostolima predana. Ostaje pri tome, šta je Petar napisao: „**I ovo znajte** - to je božije Znanje - **najprije da nijedno, Proroštvo književno ne biva po svome Kazivanju**“ (2Pet 1:20).

Kao što jedan Testament zadnju Volju toga otkriva, koji njega ostavlja, tako pokazuje Stari i Novi Testament Našljednicima i to šta oni nasleđuju. Zato što je Bog naša Imena napisao u Svojem Testamentu i postavio nas Našljednicima, i smijemo da imamo Udela u tome šta se u Carstvu Božijem trenutno događa. Kao što je sigurno, da je Bog, šta je On obećao u Starom Testamentu, za vrijeme Novoga Testamenta ispunio, tako sigurno doživljavaju svi Sinovi i Kćeri Božije koji su zakoniti našljednici Ispunjenja njihovih određenih obećanja. Svi ostali prolazu pored toga, čak ako iskreno priznaju, da su vjernici.

Pavle povlači uporođenje između zemaljskog Testamenta, i tim Testamentom, kojeg je nama Bog ostavio: „**Braćo, po čovjeku govorim: niko čovječijega potvrđena zavjeta ne odbacuje niti mu što dometće**“ (Gal 3:15). Glavna misao kod ove značajne teme pokazuje se, da Testamentu, koji je Bog uradio, absolutno ništa ne sme da se dometne niti da se oduzme.

Pred jednim zemaljskim Testamentom imaju svi Respekt, pa i Sudije. Imena našljednika su napisana, ne sme ništa da se promeni. Zašto se ne pokazuje taj isti Respekt prema Bogu i Njegovom Testamentu? Zašto se originalu toliko tumačenja i lažnih Nauka dometnute? (Gal 1:6-8).

Apostol Jovan, koji je za Riječ Božiju i za Svjedočanstvo Isusa Hrista na ostrvu Patam bio prognan, piše direktno u Otk 1,3: „**Blago onome koji čita i onima koji slušaju Riječi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vrijeme blizu**“. Pravi našljednici Božiji i sunašljednici Isusa Hrista mogu samo da prihvate, šta u božijem Testamentu zaistinski crno na belom napisano stoji. Oni su blaženi, zato što vjeruju svaku Riječ i čuvaju u svojim Srcima, šta unutra napisano stoji.

Na kraju Otkrivenja biće sledeće predostroženje ozbiljno izgovoreno: „**Jer svjedočim svakome koji čuje Riječi proroštva Knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u Knjizi ovoj; i ako ko oduzme od Riječi knjige proroštva ovoga, Bog će oduzeti njegov Dijel od knjige Života, i od Grada svetoga, i od**

onoga što je napisano u Knjizi ovoj“ (Otk 22:18-19). Nijedno drugo Biblijsko mjesto je Brat Branham toliko puta ponovio i kao ovo naglasio. Zahtjev presude je od strane Boga konačan i biće kod svakoga, koji su krivici, tako izvršen.

Odmah nakon toga pokazuje nam se pred Očima, da to nije kazao jedan Prorok niti jedan Apostol, nego Sam Gospod: „**Govori Onaj koji svjedoči ovo: »Da doći ću skoro!«**

Nevjesta Hristova svjedoči samo, šta je Duh u Riječima kazao, i poziva: **»Amin, da dođi, Gospode Isuse!«** (st. 20).

„*Duh i Nevjesta govore: »Dođi!«, i koji čuje neka govori: »Dođi!«, i ko je žedan neka dođe! I ko hoće neka uzme Vodu života za badava!«* (st. 17).

Raspoređivanje saglasno Pisma

Svim Vjernicima, koji vjeruju, šta je Bog u Starom i Novom Testamentu za naše vreme obećao, poznato, da je Brat Branham njegovu zapovijest prema historiji spasenja (Mal 4:5-6: „*Evo ja ću vam poslati Iliju proroka...*“; Mat 17:11; Mar 9:12) ispunio. 18 puta je on govorio o tome, šta je njemu 11 juna 1933 pri bogoslužnju krštenja u reci- Ohaja iz natprirodnog Oblaka bilo pozvano: Mi dajemo ovde opet, šta je on rekao 10 Februara 1960: „**Kao što je Jovan Krstitelj prvome dolasku Hristovom unapred bio poslat, tako će ta Poruka, koja je bila tebi podana, biti jedan Predhodnik drugom Hristovom dolasku!**“

Kroz njegovu Službu su za Crkvu sve Tajne, koje su bile skrivene u Riječi, od 1 Moj (pogotovo Grijehovni pad) pa sve do zadnje glave u Bibliji otkrivenja. Kao što je on uvijek naglašavao, je Poruka: „**Natrag k Riječi! Natrag k početku! Natrag k Pentakostu! Natrag k nauki Apostola! Natrag k Bibliji!**“.

Šta je, tako se ja pitam, od Boga određena Svrha slanja i koji je Resultat? „*A Isus odgovarajući reče im: »Ilija će doći najprije i urediti sve.«*“ (Mat 17:11). **O tome se radi sada: naime da pravi Vjernici, budu povraćeni na pravi početak.**

U Apd 13:24-25 Pavle uzima odnos prema Jovanu Krstitelju i podaje njegove Riječi na kraju njegove Službe ponovo, koje glase: „*Ko mislite da sam ja, nijesam ja; nego evo ide za mnom, kome ja nijesam dostojan razdriješiti remena na obući Njegovoj.*“

Zajednica mora na Kraju, preko rada Svetoga Duha da doživi potpunu

Nadoknadu svih Duhovnih Darova, svih Duhovnih plodova, sve Službe (Kor 12;Kor14; Efe 4 i.t.d), dožive, kao šta je bilo u Pracrkvi na samom početku. Kranje je vrijeme, da se svako pojedinačno pred Bogom ispita i u ogledalo Riječi da pogleda.

U pravom Duhovnom krštenju ne će biti nekoliko Stranih riječi razgovora sa starim Jezikom, ne će, nego biće Jezik ognjeni pun Svetoga Duha: „...i pokazашe im se razdijeljeni Jezici kao Ognjeni, i sjede po jedan na svakoga od njih“ (Apd 2:3). Prava Božija djeca govore u Ljubavi između sebe, a ne u Mržnji protiv sebe. „*Svaki koji mrzi na Brata svojega, krvnik je Ljudski, i znate da nijedan Krvnik ljudski nema u sebi vječnoga Života*“ (1Jov 3:15).

Jakov nije samo o Jeziku pisao „*puno ijeda smrtonosnoga*“ (gl. 3:8) nego nas ohrabruje, da trpimo dakle do dolaska Gospodnjega, kao što Težak čeka dažd Rani - i Pozni (gl. 5:7). U Jev 10:35-36 traži se od nas: „*Ne odbacujte dakle slobode svoje: koja ima veliku Platu! Jer vam je trpljenje od potrebe, da volju Božiju savršivši*“ - **to je ono što je važno - „primite Obećanje.“** Odmah u sledećem stihu stoji: „*Jer »još malo vrlo malo, pak će doći onaj koji treba da da dođe, i ne će odocniti.*«“

Mi vjerujemo, šta kaže Pismo, naime da će Bog Svoje djelo Iskupljenja Sam završiti, kao što je i djelo stvorenja Sam završio. Jovan Krstitelj nije bio više na zemlji, kada je Iskupitelj, savršio iskupljenje na Krstu za njegove. Brat Branham ne treba da bude na zemlji, kada Gospod uzima iskupljene doma. U božijem Testamentu stoji samo o Povratku Hrista, ali ne o tome, povratku proroka.

Gospod će Sam svoje Dijelo dovršiti sa Iskupljenima prema Njegovoj Riječi sa velikom silom završi. Zajednica je počela sa moćnim Duhovnim djelovanjem, i tako će da bude u završetku. „*Ne Silom ni krjepošću nego Duhom Mojim!*“ - *veli Gospod nad Vojskama*“ (Zah 4:6).

„*Isus im odgovori:»Jelo je moje da izvršim, volju Onoga koji me poslao, i da svršim Njegov posao*“ (Jov 4:34).

Riječi Apostola važu i za nas: „*Uzdajući se u ovo isto, da će Onaj koji je počeo dobro djelo u vama, Dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista*“ (Fil 1:6).

Ali on govori o tome upozorenju, da nas riječ Proročka zbog Nevjerstva ne pogodi: „*Vidite nemarljivi i čudite se! I nek vas nestane; jer ja činim*

djelo, u dane vaše, Djelo koje nećete vjerovati, ako vam ko uskazuje“(Apd 13:41).

U Jev 12:26 Apostol piše po zapovijesti Božije: „*Kojega glas potrese onda zemlju; a sad obeća govoreći: »još jednom Ja ću potresiti ne samo zemlju nego i nebo.*“i odnosi se na to, šta napisano stoji kod Proroka Ageja: „*Jer ovako veli Gospod nad vojskama: >Još jednom, do malo, i Ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i suhu zemlju*“ (Age 2:6).

Prorok Isaija je već u Starome Zavjetu najavio, da će Gospod Sam svoje djelo svršiti: „*Jer će Gospod ustati kao na Gori Ferasimu, razgnjeviće se kao u dolu Gavaonskom, da učini delo Svoje-neobično djelo Svoje-da svrši posao Svoj-neobičan posao Svoj*“ (Isa 28:21).

U Novome Zavjetu naglasio je Pavle vođen kroz Duha Božijega, takođe: „*...Jer će On izvršiti Riječ svoju, i naskoro će izvršiti po Pravdi, da ispuniće Gospod naskoro riječ svoju na Zemlji*“(Rim 9:28). To očekujemo mi. Amin!

Tačan Redosled pri Povratku Hrista

Zato što se oko toga, šta je Brat Branham u propovjedi „Uznesenje“ rekao, počela se tumačenja šire, mora još jedanput, taj događaj s tačke gledišta Svetoga Pisma da se osvetli.

U mnogim mestama u Novome Testamentu govori se o Povratku Hrista; to je bilo za vreme Apostola glavna tema. Naš Gospod i Iskupitelj je kazao o jednome i drugome: „*...Idem da vam pripravim mjesto*“ i: „*... Opet ću doći i uzeću vas k Sebi...*“ (Jov 14,2+3). K istinitim propovjednicima poruke glasi: „*Jer vam ne pokazasmo Sile i Dolaska Gospoda našega Isusa Hrista po pripovijetkama mudro izmišljenijem nego smo sami vidjeli Slavu Njegovu*“(2 Pet 1:16).

U nemačkoj Bibliji stoji Riječ „Povratak“sedamnaest puta, na primjer u Jak 5:7: „*Trpite dakle Braćo moja, do Dolaska Gospodnjega! Gle:težak čeka plemenitoga Roda iz Zemlje,i rado trpi dok ne primi dažd rani- i pozni.*“

Apostol Jovan piše: „*I sad, dječice, ostanite u Njemu da imamo slobodu, kad se javi, i da se ne osramotimo pred njim o njegovu Dolasku*“ (1Jov 2:28). Postoje različiti Dolazaci Gospoda; mi ali očekujemo taj **drugi Dolazak**, o Njegovome obećanome povratku (Jov14:1-3).

U Luc 24:50-51 i u Apd 1:9-11 nalazimo Izveštaj tih, koji su bili Očevidci toga, kada se vaskrsnuti Gospod uznosio na nebo. Njima je bilo rečeno: „*Ovaj Isus koji se od vas uze na Nebo, tako će doći kao što vidjete da ide na Nebo!*“ (Apd 1:11). Prema Psalmu 47:6 je naš Gospod kao pobjednik s Golgote, taj vaskrsnuli, Koji je smrt i đavola pobedio, uz podvikivanje uz glas trubni uzneo na nebo: „*Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni.*“ S pobjedničkim podvikivanjem i sa trubom Božjom dolazi On ponovo kao što napisano stoji u 1Sol 4:13-17.

Tamo je doslovno kazano: „*Ne ću vam pak zatajati, braćo, za one koji su Umrlí, da ne žalite kao i ostali, koji nemaju Nada. Jer ako vjerujemo da Isus umrije i vaskrse, tako će Bog i one koji su Umrlí u Isusu dovesti s Njim.*“ Sada sledi TAKO KAŽE GOSPOD: „*Jer vam ovo kazujemo rijeđu Gospodnjom: da mi koji živimo i ostanemo za Dolazak/Povatak Gospodnji, ne ćemo preteći onijeh koji su pomrlí. Jer će sam Gospod sa Zapovješću, s glasom Arandelovijem, i s trubom Božijom sići s neba, i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije; A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u Oblake na susret Gospodu na nebo; i tako ćemo svagda s Gospodom biti.*“ Jasnije se nemože više kazati!

Ko obraća pažnju, šta u stihovima 13 i 14 napisano stoji, prepoznaje, prema kome ide Buđenje u 16-me stihu. Onda se ne radi o jednoj Poruki, koja godinama prije Njegovoga dolaska prema živima ide, kao što neki to tvrde, nego radi se o onima koji su u Hristu pomrlí. A potom i mi, živi, koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u Oblake na susret Gospodu na nebo.

U 1Kor 15:50-58, gde Pavle o Tjelosnome pretvorenju koda Uznesenja piše, potvrđuje takođe, da Povatak Hrista biće u jednome Trenuću-a ne u Etapama. Tamo stoji: „*Evo vam kazujem Tajnu: „Jer svi nećemo pomrijeti, a svi ćemo se pretvoriti, u jedan put, u trenuću oka, u pošljednoj Trubi; jer će zatrubiti (pogledaj 1 Sol 4:16), i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti“*(st. 51-52). Koji nevjeruje čini Boga lažova (1Jov 5:10). Ali ostaje pri tome: „*Bog neka bude istinit, a čovjek svaki laža, kao što stoji napisano:»da se opravdaš u svojijem riječima, i da pobjediš, kad ti stanu suditi*“ (Rim 3:4).

Poslanica „*Eto, Ženika gde ide! Izlazite mu na susret*“ (Mat 25) ide već mnogo godina. Brat Branham je u propovedi „Uznesenje“ jasno i glasno rekao: „*Prvo ide jedna Poruka. Vrijeme je, da se Žiči očiste*“ (4 Decembar 1965). Radi se o poruki otkrivenja riječi za naše vreme, s kojom je on bio poslat i koja ide pred drugog dolaska Hrista. Ona

služi zbog pozivanja, odvajanja, nadoknade, i lična priprema istinitih vjernika za taj slavni dan kod povratka Ženika.

Kada On njegovu Nevjestu uzima doma, onda se ispunjava: „*Jer kao što munja izlazi od Istoka i pokazuje se do Zapada, tako će biti Dolazak sina čovječijega*“ (Mat 24:27); „*Tada će biti dva na njivi: jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti; Dvije će mljeti na žrnjevima: jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti*“ (Mat 24:40-41). Tako će se dogoditi pri povratku Hrista.

Kao što je tjelesno Vaskrsenje i tjelesno Uznesenje našega Gospoda i Spasitelja realitet bila, biće isto i tjelesni povratak Isusa Hrista i tjelesno vaskrsenje mrtvih u Hristu realitet, takođe biće naša tjelesna pretvorenja i uznesenje realnost.

Ko ne vjeruje, da Isus Hristos tjelesno na isti način opet Dolazi, kao što je On k Nebu uzneo, taj je prema 2 Jov, stih 7 ne samo jedan Varalica, nego postavljen ispod duha Antihrista: „*Jer mnoge varalice izidoše na svijet, koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u tijelu; ovo je Varaliva i Antihrist.*“ Svi koji uče da je Isus Hristos 1963 napustio Prijestolje milosti i duhovno već sišao na Zemlji, i postavio Zahtjev za Njegove, su Varalice i lažni učitelji. Šta bi sada bilo u takvom slučaju, svim ostalima koji su posle 1960 ili posle toga rođeni i vjernici postali? Jedna takva Nauka je besmislena, kao i sva ostala lažna učenja.

Mi možemo od sveg srca da se zahvalimo Bogu za to, da mi možemo da vjerujemo svaku Riječ Božiju. Znaci vremena pokazivaju na to, da je Njegov Povratak mnogo blizu, jer je naš Gospod sam u pogledu na događaje posljednih Dana rekao: „*A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje, jer se približuje Izbavljenje vaše*“ (Luc 21:28).

Poslanica otkrivene Riječi, kao što je bila Bratu Branhamu darovana, je nama dragocjena. Ona ide zaista unaprijed prema drugom dolasku Hrista, kao što je on 12 Januara 1961 sam potvrdio: „**Poruka je, koja će pred drugim Dolaskom Hristovijem unaprijed da ide. To je, šta je kazao Anđeo Gospodnji.**“

Bog je tako vodio, da sam ja, po direktnom Božijem pozivu, kojeg je Prorok potvrdio, Riječ propovedao i propovijedanja Brata Branhama objavio. On je kroz direktnu naredbu Gospoda duhovnu Hranu smjestio, a ja smijem kroz direktnu naredbu Gospoda da je podajem i zajedno sa ostalim braćama u službi po celoj Zemlji da je podjelim (Mat 24:45:47). Tako dostiže zadnja Poruka do sviju naroda i jezika, kao što je Sam Gospod rekao: „**I prepovjediće se ovo Jevandjelje o Carstvu po**

svemu Svijetu za svjedočanstvo svijem Narodima, i tada će doći posljedak“ (Mat 24:14).

Prema zapovijesti, koju je Gospod bio dao meni: „... Ja šaljem tebe u druge Gradove, da Moju Riječ propovijedaš...“, propovijedam celome Svijetu tu Riječ, potpuno Jevanđelije, kao što su brat Pavle i Brat Branham propovijedali. Riječ, Biblija, meni su absolut. Prorok je bio rekao: „**Nije Ljubav savršeni dokaz zato, da bi smo imali Svetoga Duha, nego mi moramo da vjerujemo svaku Riječ. Nije ta Ljubav, a ni govorenje u Jezicima, nego mi moramo da prihvatimo svaku Riječ**“ (26 Jula 1964). Važno je, ne samo propovijedi da slušamo, nego celu Božiju Riječ. Zadnja poruka sadrži sve u sebi, šta hoće nama Bog da kaže. Kroz nju biće Nevjesta Hristusova, toga slavnoga dana pri povratku Ženika pripremljena. Svi izabrani znaju, da je vreme blizu. Oni je su, te mudre Djevojke koje odlaze na svadbu sa Ženikom (Mat 25:10), kao što napisano stoji: „i Nevjesta njegova pripravila se“ (Otk 19:7).

Jedno pregledno Izlaganje

Svima, koji su upoznati sa službom Brata Branhama, znaju, šta je Bog učinio u našem vremenu - isto i šta se 28. Februara 1963 dogodilo. Tu se bila Vizija ispunila, koju je brat Branham često kazivao i meni lično poverio u decembaru 1962 godine: Gospod se njemu pojavio na planini-Sunset u blizini Tusona, Arizona, u jednom natprirodnom Oblaku, okružen sa sedam Anđela. Kada su odjednom sedam uzastopnih Gromova čitavi predeo potresili. Njemu je bilo rečeno: „Vrati se u Jeffersonville, zato što se treba sedam Pečata otkriju. “Izvještaj o tajanstvenom Oblaku od Dr. James Megdonald i Slika su bili u poznatim Časopisama objavljeni i to u „Science Magazin“ 19. Aprila 1963 i „Life Magazin“ od 17. Maj 1963 g..

Zatim je brat Branham od 17. do 24. Marta 1963 propovedao u Jeffersville o sedam pečata. Radilo se o otkrivenju svega toga, šta je bilo sakriveno u Riječi Božijoj (Otk 5).

On je izložio, da Crkva Novoga Zavjeta završava Laodikejskim periodom vremena (Otk 3), i traje do povratka Hrista, i Nevjesta se pokazuje ponovo tek u Otk 19 na Svadbenoj večeri. Njemu je isto bilo otkriveno da, prva četiri Pečata (gl. 6:1-8) pokazuju antihrista, jaše na četiri konja, koji se pokazuju u njihova četiri stadijuma razvoja.

U petom pečatu (gl. 6:9-11) njemu se pokazuju duše pobijenijeh Jevrejskih mučenika, koji su se čvrsto držali Svjedočanstva riječi (Tora:5

Knjiga Mojsijeva) pa sve do onih 6 Miliona Jevreja koji su bili pobijeni za vreme Holokausta u Trećem Rajhu. Oni mole Boga Gospoda za kajanje - dok vjerni Hrišćani se mole za opraštanje njihovih neprijatelja.

Šesti pečat se odnosi, kao šta je Brat Branham i to 23 Marta 1963 nekoliko puta ponavljao, u vremenu posle Uznesenja, u vreme Nevolja. 10 novembra 1963 g. on se odnosio prema tome i rekao: „**Ispod šestog Pečata, kada Trube zatrupe, jeste On Prijestola napustio, jer je Njegovo djelo Izbavljenja završeno.**“

Marta 1963 g. to Jagnje nije bio napustio Prijestol milosti - kao što mnogi pogrešno razumevaju. Zato što mi svi živimo još uvijek u vrijeme milosti i krv Zavjeta je još uvijek na Prijestolu milosti (Jev 4:16)- na kovčegu Zavjeta (3 Moj 16:11-14; Jev 9:15-22) i ostat će tamo, pa sve dok neizbrojno mnoštvo iz Otk 7 u vremenu velike nevolje, ne operu Haljine svoje u krvi Jagnjetovoj.

I marta 1963 nije bilo polučasovne tišine na nebu. I marta 1963g. Anđeo Zavjeta iz (Otk 10) nije sišao na zemlju, nije Noge postavio na zemlju i na more. I marta 1963g. sedam Gromova iz Otk. 10 ne govoriše Glasove svoje.

Marta 1963 je Brat Branham pravo to otkrivenje primio, šta je Jovanu na ostrvu Patam pokazano bilo, kada Jagnje dođe i uze tajanstvenu Knjigu (Otk 5). Slava Bogu za to, što nam je sve svetlo prosvijetljeno, da bi mogli da upoznamo Ispunjenje toga, šta je bilo otkriveno, da mi možemo ispravno u prošlosti, sadašnjosti, i budućnosti da postavimo. Pečati ne će da budnu posle uznesenja Nevjeste otkriveni, kao što neki uče o tome. Oni su preko Božije milosti Nevjesti već ovdje na zemlji otkriveni. Proroku Danilu je bilo rečeno: „**A ti Danilo zatvori ove riječi i zapečati ovu Knjigu do posljednega Vremena; mnogi će pretraživati, i znanje će se umnožiti**“ (Dan 12:4). Mi živimo na kraju vremena, i smijemo Knjigu pretraživati i zahvalni smo za Otkrivenje, koje nam Bog poklonio. Amin.

Brat Branham je svaki odgovarajući tekst iz Biblije od prvih šest Pečata čitao. To šta se događa u 6.pečatu (Otk 6:12-17), kazuje nam jasno, da je to posle uznesenja: „**I vidjeh:kad otvori šesti Pečat, i gle, zatrese se Zemlja urlo; i sunce posta crno kao vreća od kostrijeti, i mesec posta kao krv...**“ (st. 12). 6 pečat završava sa izjavom: „**Jer dođe veliki dan gnjeva Njegova:i ko može ostati?!**“ (st. 17).

U Otkrivenju 7:1-8 odlazi uputstvo na četiri Anđela suda: „*Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle ne zapečatim sluge Boga našega na čelima njihovima!*“ (st.3). To se odnosi na zapečaćene 144.000 od svijuju 12 koljena Izrailjevijeh, preko trajne Službe od 3½ godine dvoje svedoka (Otk 11). Tek posle toga mogu Trube- Suda prići na zemlji. U stihovima 9 do 17 pokazuju se vjerni, kojega ne može niko izbrojiti, koji moraju da prođu kroz vremena velike nevolje, da bi njihove Haljine u krvi Jagnjetove oprali.

Tekst od sedmoga pečata Brat Branham u njegovoj propovedi nije čitao,samo je od prvoga stiha u Otk 8 o Tišini na Nebu. A prvi stih glasi sledećim načinom: „*A kad otvori sedmi pečat, posta tišina na nebu, oko po Sahata.*“

Od 2 stiha jasno nam govori o tome, što se onda događa: „*I vidjeh sedam Anđela, koji stajahu pred Bogom; i dade im se sedam Truba.*“

U **prvoj trubi-suda** izgorje trećina zemlje i drva (st.7);

u **drugoj trubi-suda** trećina mora posta krv (st. S 8-9);

u **trećoj trubi-suda** (stih 10-11) radi se na trećinu rijeke;

u **četvrtoj trubi-suda** (stih 12) pogođena su trećina sunca, i trećina mjeseca, i trećina Zvijezda.

Odmah posle toga sledi tri puta „Teško“onima koji žive na Zemlji, i upozorenje od ostalih glasova Trubnijeh i trojice Anđela koji će trubiti (Stih 13).

Kada peti Anđeo zatrubi u trubu(gl. 9:1-12) tada sledi **peta truba-sudska**: Svi ljudi na zemlji biće pet mjeseci mučeni, osim 144.000, (Otk 7:3-4) koji su sačuvani.

Kada šesta truba –sudska zatrubi (stihova 13 do 21) ubivaju četiri sudska Anđela, koji bijahu pripravljeni na sahat,i dan, i mjesec i godinu, na Eufratu svezani trećinu ljudi(st. 15).

I tek posle toga, kao što su šest trubnih-Andela i četiri osobnijeh Anđela

-suda ispunili njihov zadatak, sledi (Otk 10:7) najava: „... *Nego u dane glasa sedmoga Anđela, kad zatrubi onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi Svojijem slugama, prorocima!*“

U ime Isusa Hrista ja molim sve, Otk 10 od samoga početka sa velikim Respektom da pročitate. **Tada dolazi Sam Gospod kao Anđeo Zavjeta, obučen u oblak, sa dugom okružen silazi, ima otvorenu Knjigu u ruci Svojoj, preko kojega je sve sazdano i metnu jednu Nogu na More a drugu na Zemlju,** i „*povika glasom velikijem, kao Lav kad riče; i kad On povika, govoriše sedam Gromova glasove svoje*“ (st. 3).

17 Marta 1963godine Brat Branham je čitao tekst iz Otk 10 i kazao: „**Ako ste приметili to, to je - Hristos. U Starom Zavjetu biće On ‚Anđeo Zavjeta‘ nazvan. On dolazi samo direktno k Jevrejima, zato što je Crkva završena.**“Kroz sedmoga poslanika-Crkve, kao što je Brat Branham jedno 50 puta govorio o tome, i nama, bile otkrivene **mnoge** tajne. Ovde se samo radi o Izraelu, i o sedmom trubnom Anđelu i ova „**Tajna Božija**“ (Kol 2:2-3)- i **to je Isus Hristos naš Gospod** (1Tim 3:16).Tada Njega Jevreji nisu prepoznali, ali onda pogledaće, Onoga koga probodoše (Zah12:10; Jov19:37; Otk1:7).

I ponovo idemo prema Starome Zavjetu i vidimo, da se zatim drugi deo Malahije 3:1 ispunjava i **Anđeo Zavjetni će doći u Crkvu svoju.** To je u tom vremenskom odeljku gde se radi o Izrailju, Jerusalemu, i o Gori Siona, gde će na njemu 144.000 biti sakupljeni (Otk 14), to je TAKO KAŽE GOSPOD u Njegovoj Riječi:

„...i *Gospod će riknuti sa Siona, i iz Jerusalima će pustiti glas svoj, i zatrešće se nebo i zemlja; ali će Gospod biti utočište Svome narodu i krjepost sinovima Izrailjevijem*“ (Joila 4:16).

I tek kada Gospod rikne kao Lav kad riče od koljena Judina (Jer 25:30; Osije 11:10; Joil 4:16; Otk 10:3), govoriće sedam Gromova glasove svoje. I čuh glas sa Neba koji mi govori: „*Zapečati šta govoriše sedam Gromova, i ovo ne piši*“ (st. 4). Amin. To respektiraju svi, čija imena stoje u **knjizi zaklanoga Jagnjeta.** Istinita djeca Božija vjeruju samo, šta u Starom i Novom Zavjetu napisano stoji, ali ne prihvaćuju tumačenja i pogrešne nauke. Oni prave razliku između tih sedam Gromova, koji u Otkrivenju 10 pustaju Glasove svoje, i od tih ogromnih Gromova od 28. Februra 1963, o kojima je Brat Branham često, ali posebno 24.Marta 1963 govorio. Oni su bili baš tako prirodni i bili su praćeni sa jednim Zemjotresom, gde je ceo predeo na Sunset-Planini u Arizoni potrešen bio, tako da je se kamenje niz planinu kotrljali i vrhovi drveta se prelomili. Ja sam taj kamenjak i drveća decembra 1968 sa svojim očima jednom posetom video,

gde nas je brat Peri Grin iz Tusona s nekoliko propovednika pozvao. Kada je Brat Branham govorio o sedam Gromova, odlazile su njegove misli sigurno prema tome nezaboravnom doživljaju natrag.

Mi iznova idemo prema Starome Zavjetu, da bi smo mogli tačno saznati, koliko je još Vremena preostalo, kada se Anđeo Zavjetni zaklinje: *I čuh čovjeka obučenoga u platno, koji stajaše nad vodom u rijeci, i podiže desnicu svoju i lijevicu svoju k nebu i zakle se Onijem koji živi u vijek: »Da će se sve ovo ispuniti po Vremenu, po Vremenima, i po po Vremena,- znači - 3½ Godine;- i kad se svrši Rasap sile Svetoga naroda«* (Dan 12:7). Amin. Hvala Bogu za tačnosti u Starome i Novome Testamentu! U starome Testamentu je postavljeno, šta bi trebalo da se dogodi. Dok u Novome Testamentu vidimo, gde, kako, i kada se to ispunjavanja.

U Otk 11:1-14 treba se Crkva izmjeri i služba ova dva Svjedoka, koji će doći u Jerusalemu, biće tačno opisana: Trajaće tačno hiljadu dvesta i šesdeset dana, znači 3 ½ godine. Posle službe ova dva proroka, kada Crkva već stoji (Otk 11:1; Otk 16:1), biće oni ubijeni i uznešeni k nebu. Zatim biću izlivenne sedam čaša gnjeva: „*I vidjeh drugi veliki Znak na nebu i čudo: sedam Anđela koji imahu sedam posljednjih zala, jer se u njima savršu gnjev Božij...*“ (Otk 15 i 16). Na kraju vremena nevolje, posle 3½ godine = 42 mjeseca (Otk 11:2), biva proglašeno Carstvo: „*Posta Carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista njegova, i carovaće va Vijek vijeka!*“ (Otk 11:15+17; Luc 1:33; Isa 9:6). Može li se, jasnije i preglednije napisati, osim toga, kako je nama u Bibliji ostavljeno?

Često pitanje: „Zašto je Bog tako rano uzeo Svojega Slugu?“

Brat Branham je bio jedan blagoslovljeni Božiji čovjek i prorok. Njemu je već sa sedam Godina iz jednog vihora, kovitljajući snažno lišće u kruni drveta, bilo rečeno: „**Nemoj pušiti, nemoj piti i ne oprljaj Tjelo u nikakvome slučaju, jer kad budeš stariji, je za tebe djelo učiniti.**“ 7. Maja 1946 godine posetio njega jedan Anđeo, koji je u Natprirodnim Svetlom u njegovu sobu došao, i njemu kazao: „**Ne boj se, ja sam iz prisutnosti Božije k tebi poslan ... Kao što su Mojsiju dva Znaka bila podana, tako će i tebi u povezanosti s darom Isceljenja podana dva Znaka ...**“ U toj jedinstvenoj službi Brata Branhama, ponovilo se isto, šta je se u vremenu našega Gospoda preko proročkoga dara otkrivanja događalo. Tu se Brat Branham posebno odnosio na primerke sa Simon Petrom i Natanailom u Jov 1:40-51 kao i na susretu žene na izvoru Jakovljevu u 4 Glavi. Često kada se on molio za Bolesnike

uzimao odnos prema Jov. 5:19: „*Sin ne može ništa činiti sam od sebe, nego šta vidi da Otac čini.*“ On je u vizijama viđao stvari o ljudima, koji su dolazili za molitvu. Na njegovijem saborima u Njemačkoj i u Americi bio sam Čuo-i bio Očevidac ove jedinstvene službu. Tri puta i to u Karlsruhe 1955, u Dalasu 1958 i Jeversonville 1962, je meni lično neke te stvari rekao, koje su njemu bile otkrivene.

On, je za vreme 33 Godine u Vizijama viđao, šta je sa tom Osobom, koja je stajala pred njim u Molitvenom redu; on, koji se molio za hiljade ljudi u Skupovima, koji su često bili na licu mjesta Isceljeni; on, preko koga su Probudjenja isceljenja posle drugog svetskog rata započeli, kad niko do tada nije bio čuo od jednoga Bili Grahama ili Oral Robertsa; koji je preko 1650 - puta kazao: „**TAKO KAŽE GOSPOD!**“ i to jeste bilo svaki put **TAKO KAŽE GOSPOD**, bio je u starosti od 56 Godina posle jednoga tragičnoga Sudara neočekivano pozvan domu.

18 Decembra 1965 uputio se Brat Branham sa njegovim Fordom na više od 2500 km. iz Tucson, Arizone, prema Jeffersonville, Indijana. On je sebi Bilješke za četročasovnu propoved o „Putu Zmije“ spremao, koju je on hteo propovedati u svojoj rodnoj crkvi u Jeffersovilu. U blizini grada Amaril, u Teksasu, razgovarajući sa sestrom Branham-ćerka Sara je bila iza na Sedištu -, propustio je bio izlaz i trebao da napravi mali zaobilazak. Njegov sin Bili Paul koji je sa svojom Familijom vozio naprijed i svoga brata Josipa imao u kolima, čekao je posle izlaza svojega oca. Onda je sledio Brat Branham njegovog sina Billu Paul ponovo. U blizini Freoni, Teksasu, iznenada prešao je jedan automobil s velikom brzinom sa srednje trake i Frontalno udario u automobil od brata Branhama. Sedamnaestogodišnji, pijani vozač i njegov suvozač bili su na licu mesta mrtvi. Dok brat Branham je bio teško povređen, isto tako i sestra Branham. Ćerka Sara je pretrpela teške prelome. 24 Decembra 1965 je brat Branham podlegao u bolnici svojim povredama. Sestra Branham i kćerka Sara su preživele.

Za Familiju i za vjernike Poruke je to bio jedan veliki šok. Svi su pitali: „Zašto se to dogodilo?“ Neposredno je brat Branham četiri nedelje prije toga, tog 27 novembra 1965, dva puta uzastopno bio rekao: „Ja ne ću umrijeti. Ja ću tim putem još jednom hodati.“

Zašto je Bog dopustio to? Mi smo se svi do sada u životu tako često zapitali: „Zašto je Bog jedno ili drugo dopustio?“ Mi se možemo vratimo natrag k Vrtu i zapitamo: „Zašto je Bog Gospod, koji je hodao po Edenskome Vrtu, dopustio, da Sotona Jevu prevari?“ Posebno Jevreji

mogu da pitanju: Zašto je Bog dopustio taj Holocaust?“Zašto? Zašto? Tako se može uvijek iznova zapita.

Bog je bio dopustio da glava Jovana Krstitelja na jednom neshvatljivom načinu, iz živopta bude posječen (Mat 14:1-12). Njegova Služba je bila sigurno završena. Proroci su kao i mi ljudi, i moraju bez obzira s najvišem zvanju u historiji spasenja, kao Ljudi umrijeti (Jev 11:32-40). Isto i služba od brata Branhama je bila završena, inače ne bi ga Bog uzeo.

Ne znajući, šta se dogodilo, video sam, kao što sam ranije o tome saopštio, u veče 24. decembra 1965 u jednoj Viziji brata Branhama, obučenog u odjelu, kako je se on na jednome Oblaku unaprijed naklonio, uznesen bio.

Ko to strano prihvata, njemu se treba kaže, da isto i naš vaskrsnuti Iskupitelj bio na jednome oblaku odnesen: „...*i odnese Ga oblak iz očiju njihovijeh*“(Apd 1:9).

Oba proroka iz Otk. 11 biće, kada se njihova služba u Jerusalemu završi, biti ubijeni i isto na jednome oblaku uzneseni: „...*i izidoše na Nebo na Oblacima, i vidješe ih Neprijatelji njihovi*“(st. 12).

Isto bićemo i mi kod uznesenja u Oblacima uznešeni: „...*i po tom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebu ...*“(1 Sol 4:17).

Obuhvatanje

Da kažemo mi još jednom veoma jasno: Svaka Božija riječ, je jedan tvrdi deo Božijega Testamenta i mi moramo taj evangelistički, učiteljski, kao i proročki deo od prvoga do zadnjega stiha prihvatiti. Ja sam i samo ću se u propovedanju prema tome odnosim, šta u Starom i Novom Zavjetu napisano stoji. To sam našljednicima Božijim i sunašljednicima Isusa Hrista dužan, kao što je sigurno da Istinitos Božija u meni živi.

I kod isteklih 50 godina su mnoge lažne Nauke od „Branhamovih - Stručnjaka“ uvedene. Međutim niko od njih nije mogao do današnjega dana da kaže o svome pozivanju. Citati o „7 Gromova“, „Šatorska vizija“, „Treći potez“ itd. itd. čitaju, a zatim propovedaju njihova vlastita Tumačenja, bez potvrde Svetoga Pisma, a da ne govorimo o tome, što bi Bibliju otvorili. Vrhunac svega toga je promjena, koja je urađena u Jefersonvilu. Sve do 1980 Godine bila je oznaka „Spoken World

Publications“ i 7 stih iz Otk. 10 kao glas od sedmoga Anđela. Onda je kao „Božji Glas“(„Voice of God“) proglašen. Od sada svi bi trebali „Božji Glas“ da čuju u propovedanjima sa svojim Ušima, zato što svaka riječ koju je Prorok bio izgovorio je Božija Riječ bila. Tako je Brat Branham, bio i ranije od njih kao „Riječ u tijelo otkrivena“, kao „Pomazanik“ ,kao, „Sin Čovječij“ obožavan, predstavljen zvanično kao „Bog“.

Wilijam Marion, sin od Čarls i Ella Branham, je bio jedan običan čovjek, kao što je sam često govorio - Griješnik, spašen kroz milost („a sinner saved by grace“). Jakov piše o proroku Iliji: „*Ilija bješe čovjek smrtan kao i mi...*“ (Jak 5:17). Isto i brat Branham je bio čovjek kao i mi. Često puta je on prije propovijedanja govorio o pričama, i doživljaja! Lov i ribolov bili su njegov hobi. Kao mladić je bio jedan dobar bokser. Tako je on kazao 22.8.1950: „...Da je on 52 profesionalne borbe osvojio. “Njegovi kritičari su brojali, koliko puta se on prepričao. Za nekoliko minuta je bio dva puta rekao: „Enoh je bio hodao 500 Godina sa Bogom. “Enoh je ali živio samo 365 Godina (1Moj 5:23)! Ili: „Enoh je bio taj sedmi posle Noja“, umesto „posle Adama“. Sedamnaest puta je on 1977 napomenuo, posebno u propovjedi od 6. Avgusta 1961 o 70 Nedelja Danila. On je čitao Knjige od Dr. Larkin i Urijah Smith, i zato je stajao ispod utiska, da 1977 je ta pedeseta jubilara godina, gde će se do tada sve završiti, Uznesenje je već bilo i SAD je uništena. Ali je on rekao: „Ja ne prorokujem, nego kažem unaprijed, da će sve, šta je meni, 1933 u Vizijama bilo pokazano, biće do 1977 ispunjeno.“ Još 8 jula 1965 kazao je brat Branham pun nade: „...I tako ja žudno čekam za to veliko Vreme, kada ću ja jednoga dana da idem za Izrael da im mogu donesem Jevanđelije“, a 11. Jula 1965: „Služba moja u Africi još nije završena.“

Slava Bogu, da sam ja iz početka sve Tačno razumeo, isto i šta je brat Branham kao čovjek rekao. Ja sam njega i kao čovjeka doživio, s njime za istim stolom jeo, sa njegovijem autom vozili, ja sam njega lično 10 godina poznavao. Kao čovjek je po neki put nešto rekao, sam o sebi, ali ne menja takvu bezprekornu, jedinstvenu službu koju je on pod direktnim nalogom Boga izvršio. Zato smo mi zahvalni, šta je naš Gospod s naglašavanjem rekao: „*Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga, koga pošljem Mene prima, a ko prima Mene prima onoga, koji Me posla*“ (Jov 13:20).

Ali ostaje pri tome, da Bog Njegovu slavu nikome drugome ne daje. Gospod je sve Njegove sluge poslao, ali Bogu pripada Slava i molitva va vijeka. Nije nam potrebno kod Mojsija, kod Ilije, ili pak kod Petra i Pavla se zahvaliti, isto ne i kod brata Branhama. Temeljno odbivamo ljudski kult i idolopoklonstvo. Za prave Bogomoljce važi još uvijek: „*Bog je Duh i koji mu se mole, Duhom i Istinom treba da se mole*“ (Jov 4:24).

Haos je samo od strane „Branhamista“ prouzrokovan. Da nisu zitate uzeli iz konteksta, i od toga svoju vlastitu Poruku napravili, bilo bi još uvijek sve u redu. Nažalost i Brat, koji je vodio sahranu proroka 11. Aprila 1965 u Jeffersonville i koji se od 30. Avgusta 2015 nalazi u Mauzoleju u Tusonu, takođe je on svoja vlastita predstavljanja i učenja u knjizi „The Acts of the Prophet“ (Istorija jednoga Proroka)rasprostranio. Uključujući i to, da će Vaskrsenje mrtvih biti u tom trenutku sa velikim zemjotresom na Kalifornijskoj zapadnoj obali u SAD- i da će brat Branham imati najmanje 30 dana posebnu Službu u šatoru. A zatim tvrdnja, što je njemu prorok rekao - pa čak i to šta bi morao da uradi u šatoru! Svi, koji se sami Pozivaju i sami sebe postavljaju, radilo se od samog početka i danas samo o tome, da proroka povuču, kako bi mogli da steknu sebi poštovanje kod prostih vjernika. Riječ Božija, Biblija, se više nije njoj pažnja obraćala; Izbavljenje, Oproštenje, Pomirenje, Nadoknada, oni Isusa Hrista uopšte više ne propovedaju. Nego samo: „The Prophet said“...- „Prorok je kazao...“.U Veriji su bili plemenitiji od njih: „...**oni primiše Riječ sa svojim Srcem, i svaki dan istraživahu po Pismu, je li to tako**“ (Apd 17:11).

Ja naglašavam još jednom: Da nije Poslanika bilo ne bi ni Poruke bilo. Bog je sve iz početka preodredio. Sva istinita djeca Božija su zahvalni za službu od brata Branhama, oni vjeruju božiju Poruku, su sa Bogom ujedinjeni i gde će završetak iz milosti da dožive.

Svi Proroci i Apostoli su imali svoja vremena, svoju Službu i nisu više na zemlji, ali njima otkrivena Riječ ostaje do vijeka i mi to propovjedamo (1Pet 1:25). Zadnja, čista biblijska Poruka, dostigla je sve narode. Ostaje samo jedno pitanje, koje samo od Boga pozvani i od Njega poslani smiju da postavje: „**Ko vjerova propovijedanju našem?**“ „**A kako će propovijedati, ako ne budu poslani?** - kao što stoji napisano: **»Kako su krasne noge onijeh, koji donose Glas za mir, koji donose Glas za dobro!«**“ (Rim 10).

Posle toga, kako je Gospod svojim učenicima u pričama o Carstvu nebeskom objasnio, postavio njima pitanje: „**»Razumjeste li sve ovo?«** **Rekoše mu: »Da«**“ (Mat 13:51). Jer smo mi sve razumljeli? A takođe i priču s dva različita sjemena (st. 37-38)? Tačno shvatili i to, šta je brat Branham često ali tajno u formi prošlog vremena bio rekao, kao da se je već dogodilo, i ako je bilo za budućnost?Čitavo Otkrivenje je isto tako napisano, kao da je već sve ispunjeno. Jovan je video, šta se treba dogodi, video je i novoga Jerusalima kako je silazio, isto i novo nebo i novu zemlju.

U zaključnoj molitvi sabora od 24. marta 1963 brat Branham je sledeće izrazio: „**I zatim ja molim još, Gospode, da bi mi Ti pomogao. Ja postajem sve slabiji Gospode, i znam, da su moji dani izbrojani; zato te molim za Tvoju pomoć. Daj mi da budem, vjeran, iskren, i pošten, Gospode, da bi bio u stanju, Poruku tako dalje da je nosim, kao što je meni namenjena! Kada dođe vrijeme i ja moram pložiti, kada budem došao na rijeku, gde valovi udaraju, o Bože, da bi mogao da predam ovaj Mač nekome, koji je iskren i Istinu nosi.**“

Na početku širenja ove Poslanice, za koju me Bog Gospod sam odredio, je bila Riječ. Kasnije su se pojavili ljudi, koji su preko citata i drugih tema, posijali vlastita tumačenja da li su to sedam Gromova, treći potez ili ta Vizija šatorska bila. Ja propovijedam Riječ Božiju, koja ostaje va vijeka: U njoj ne stoji ništa o sedam gromova, Viziji šatorskoj, ili trećem potezu. Ja nemogu stvarno ništa o tome reći; to je pripadalo u Službi Brata Branhama. I ja to respektiram.

Pavle je u njegovim Apostolskim-Pismima uvijek upozoravao od lažnih učenja; kao prvo u Apd 20: „...*i između vas samijeh postaće ljudi koji će govoriti izvrnutu Nauku da odvrćaju učenike za sobom*“ (st. 30). I isto: „*Molim vas pak, braćo, čuvajte se od onijeh koji čine raspre i razdore na štetu nauke koju vi naučiste, i uklonite se od njih*“ (Rim 16:17). Preko biblijskih propovedanja, koji su meni povjereni, nije ni *jedne Raspre* do sada bilo, Naprotiv: istiniti vjernici sjedinjavaju se u Hristosu, koji je Glava.

U pet zadnjih razgovora, koje sam ja imao sa bratom Perri Grinom na kraju 2014 i početku 2015 bio vodio, rekao je meni, da sada nakon daljnega Razdora u njegovoj zajednicu sada ima devetoro zajednica u Tusonu. U razgovorima je tri puta naglasio: „Brate Frank, ja vjerujem, da je tvoj Poziv tako istinit kao i od Pavla na putu prema Damasku.“ On je želio doći, i posvedočiti u Saboru, ali nije mogao da leti sa aparatom za disanje.

Meni sigurno nije potreban čovjek, koji bi poziv i slanje potvrdio; Bog je to učinio preko pola vijeka. Ali niko nebi mogao zamisliti, kakav bol ja sa svojom direktnom odgovornošću pred Bogom nosim, zbog pogrešnog razvoja. Sva Braća, koji šire lažne Nauke, su protiv istinitog Sluge koji nosi božiju poruku. Ali moje Svjedočanstvo je isto kao i Pavlovo: „*Ali Gospod bi sa mnom, i dade mi moć da se kroza me svrši propovijedanje, i da čuju svi neznabošci; i izbavih se od usta lavovijeh*“ (2Tim 4:17).

»Ovo Jevanđelje mora se propovijeda svim narodima«

Nikada do sada na Zemlji nije bilo, da je Božija Riječ preko ličnog putovanja i preko 650 Gradova u 156 Zemalja bila nošena, i sa preko mnogih Televizijskih prenosu da dostigne čitavi Svet. Danas bi Gospod Mat 24:14 ponovio i glasno rekao: „*Danas se izvrši ova Riječ u očima vašima*“ (Luk 4:21).

Na mjesečnim skupovima ovdje u Misionskom-Zentru u Krefeldu dolaze često više od hiljadu Vjernika čitave Evrope, čak iz Afrike i iz preko okeanske strane. Oko 1600 crkava i 172 države uključuju se sada preko interneta. Preko simultalnog prevoda u 12 drugih jezika mogu propovedanja u živo da se slušaju. Svi, koji Božju Reč slušaju i vjeruju, su blagoslovljeni i imaju direktni deo u zadnjem Božijem djelu. Kao što sigurno čista božija poruka, krajeva Zemalja dostiže, tako sigurno stoji Povratak Hristov pred vratima.

Prije Njegovoga povratka treba da Nevjesta-Saborna budne vraćena u koraku i u svim mestima jedno srce i jedna duša da bude. Kao rezultat čiste Poruke, koja sada kao Buđenje ide, biće Ženiku jedna čista Reč-Nevjesta privedena. Ko je zadržan u pogrešnom razvoju može da preuzme sada korekturu (Rim 16:17-20). Svi, koji pripadaju k Nevjesti-Saborne, moraju biti svezani u Ljubav Božiju, u Riječi Istine osvećeni i da dožive svoju ličnu pripremu, da bi mogli pri Povratku Hrista na Svadbu da uđu (Mat 25:10; Otk 19:7-9).

Završetak Nevjeste moramo prepustiti našem najdražemu Ženiku. On sam završava Njegovo dijelo kod svih pripadnika u Crkvenu-Nevjestu. „...*da je metne preda se slavnu Crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takoga nečega nego da bude sveta i bez mane*“ (Efe 5:27). Samo savršena Ljudav odlazi tamo. „**Blago onima koji su čistoga Srca, jer će Boga vidjeti!**“

„*A onome, koji vas može utvrditi, po Jevanđelju mojemu i propovijedanju Isusa Hrista po Otkrivenju Tajne, koja je bila sakrivena od postanja Svijeta, a sad se javila i obznanila kroz pisma proročka, po zapovijesti vječnoga Boga, za poslušanje vjere među svima Neznabožnicima: **Jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista Slava va Vijek! Amin***“ (Rim 14:24-26).

Molim vas nemojte zaboraviti: Mi smo Našljednici Božiji i Sunašljednici Isusa Hrista i zato određeni, sa Njime da budemo u Slavi.

„Budući da su nam sve Božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovanje poznanjem Onoga koji nas pozva, slavom i dobrodetelju. Kroz koje se nama darovaše časna i prevelika Obećanja, da njih radi imate dijel u Božijoj prirodi, ako utečete od tjelesnijeh želja ovoga svijeta“(2Pet 1:3-4).

Blagoslov Božiji neka bude na sve Vas.

Po nalogu Božijega rada.

Bt. Frank

Misionarska putovanja u zadnjih prošlih mjeseca u 12 Zemalja na Dalekome Istoku i Africi su bili vrlo naporni, ali vođeni posebnim Blagoslovom. Svuda su bili dolazili Hiljada ljudi iz bliza i daleka, i na saboru u Parizu 10. jula i u Rumuniji 17.Jula.

Ova Fotografija pokazuje jedan Sabor 10.Aprila 2016 g. u Kotonu, Benin, u Africi.

Molitva

*Najdraži Gospode, opomeni se Zavjeta, koji si sa nama zaključio,
krlju, koju si Ti za nas prolio,
obećanja, koje si Ti nama dao,
I pokloni Tvojim našljednicima iz milosti Tvoj vječni život.*

Ovako nas možete dostignete

Misions-zentrum
Postfach 100707
47707 Krefeld
Germany

Fax: +492151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno Izdavač: Ewald Frank, Misionar poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna

Narodna Misija Krefeld, poštanski žiro — Ured Essen, Br. 167606-439 BLZ 360 100 43, IBAN: DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC: PBNKDEFF ili slobodna narodna Misija Krefeld, sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320 500 00, IBAN: DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33